

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/157/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5310207655
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Holeščáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:5310207655.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd ČADCA sudkyňou Mgr. Annou Holeščákovou v spore žalobcu G.. P. Q., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom Q. XXX, XXX XX A. W., právne zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Repákom, so sídlom Krížna 47, 811 07 Bratislava, proti žalovaným: 1/ SITA Slovenská tlačová agentúra a. s., so sídlom Mýtna 15, 811 07 IČO: 35 745 274, právne zastúpený JUDr. Martinom Sečanským, advokátom, Záhradnícka 30, 821 08 Bratislava, 2/ Petit Press, a.s., so sídlom Lazaretská 12, 811 08 Bratislava, IČO: 35 790 253, právne zastúpenému Y. kanceláriou Paul Q, s.r.o., Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 35 906 464, a Y. kanceláriou Tomáš Kamenec, s.r.o., so sídlom Špitálska 43, 811 08 Bratislava, G.: 36 855 995, 3/ LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, 974 87 Banská Bystrica, G.: 36 038 351, právne zastúpený Mgr. Michalom Lapšanským, advokátom, so sídlom Košická Belá 126, 044 65 Košická Belá, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu voči žalovanému v rade 3) z a m i e t a .

II. Žalovaní v rade 1/, 2/ a 3/ m a j ú n á r o k voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou doručenu súdu 8.10.2010 voči označeným žalovaným v rade 1 a 2 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade ospravedlniť sa žalobcovi G.. P. Q. a to v znení:

Žalovaný 1/ je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku uverejniť ospravedlnenie na webovom portáli <http://www.tasr.sk> rovnakým písmom ako pôvodný článok s názvom „L. H. D. X. E. H. E. X. tohto znenia:

„Spoločnosť SITA Slovenská tlačová agentúra a. s., prevádzkovateľ internetového portálu <http://www.tasr.sk> sa týmto ospravedľuje pánovi G.. P. Q., že uverejnením nepravdivých informácií vytvárajúcich obraz, že pán G.. P. Q. je skorumpovaným a nečestným človekom, porušujúcim zákony Slovenskej republiky, zasiahla do jeho osobnostných práv, čím ohrozila jeho česť, ľudskú dôstojnosť, vážnosť a jeho meno.“

Žalovaný 1/ je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku uverejniť ospravedlnenie na webovom portáli <http://www.webnoviny.sk> rovnakým písmom ako pôvodný článok s názvom „H. X. N. D. X. X. tohto znenia:

„Spoločnosť SITA Slovenská tlačová agentúra a. s., prevádzkovateľ internetového portálu <http://www.webnoviny.sk> sa týmto ospravedľuje pánovi G.. P. Q., že uverejnením nepravdivých informácií vytvárajúcich obraz, že pán G.. P. Q. je skorumpovaným a nečestným človekom, porušujúcim zákony Slovenskej republiky, zasiahla do jeho osobnostných práv, čím ohrozila jeho česť, ľudskú dôstojnosť, vážnosť a jeho meno.“

Žalovaný 2/ je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku uverejniť ospravedlnenie na webovom portáli <http://www.sme.sk> rovnakým písmom ako pôvodný článok s názvom „H. X. N. D. X. X. tohto znenia:

„Spoločnosť Petit Press, a. s., prevádzkovateľ internetového portálu <http://www.sme.sk> sa týmto ospravedľňuje pánovi G.. P. Q., že uverejnením nepravdivých informácií vytvárajúcich obraz, že pán G.. P. Q. je skorumpovaným a nečestným človekom, porušujúcim zákony Slovenskej republiky, zasiahla do jeho osobnostných práv, čím ohrozila jeho česť, ľudskú dôstojnosť, vážnosť a jeho meno.“

Žalovaný 1/ je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu majetkovej ujmy v sume 8.298,48 €, a to v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu majetkovej ujmy v sume 8.298,48 €, a to v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Žalovaní 1, 2 sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce z uhradeného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia v sume vyčíslennej v lehote do troch pracovných dní odo dňa vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, ktorým sa konanie končí, na účet právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Dušana Repáka, vedený v spoločnosti E. W. X., a. s., číslo účtu: XXXXXXXX/XXXX, a to v lehote do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

2. V priebehu sporu podaním zo dňa 1.10.2012 žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žiadal pripustiť zmenu žaloby na strane pasívnej legitímácie a tak do konania pripustiť ďalšieho účastníka Lesy SR, štátny podnik. Okrem pôvodného rozsudového návrhu žiadal, aby vystupoval tento subjekt ako žalovaný v 3. rade ako spoločne zodpovedný za uverejnenie nepravdivých informácií, ktoré vytvárali obraz o žalobcovi G.. P. Q. ako o skorumpovanom a nečestnom človeku porušujúcim Zákony SR, čím zasiahli do jeho osobnostných práv a ohrozili jeho česť, ľudskú dôstojnosť, vážnosť a jeho meno. Súd uznesením zo dňa 24.10.2012 pripustil vstup do konania na strane pasívnej legitímácie žalovaného v 3. rade Lesy SR, štátny podnik so sídlom Námestie SNP č. 80, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, zapísaný v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, odd. Pš., vl. č. 155/S. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.1.2013. Predmetom konania sa tak stal nárok žalobcu spočívajúcom v tom, aby súd uložil povinnosť a to žalovanému 2/ na náklady žalovaného 3/ v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku uverejniť ospravedlnenie na webovom portáli <http://www.sme.sk> rovnakým písmom ako pôvodný článok s názvom „H. X. N. D. X. X. tohto znenia:

„LESY Slovenskej republiky, štátny podnik sa týmto ospravedľuje pánovi G.. P. Q., že vyhlásením nepravdivých informácií vytvárajúcich obraz, že pán G.. P. Q. je skorumpovaným a nečestným človekom, porušujúcim zákony Slovenskej republiky, zasiahla do jeho osobnostných práv, čím ohrozila jeho česť, ľudskú dôstojnosť, vážnosť a jeho meno.“ Žalobca si voči žalovanému v rade 3) uplatnil ako ďalší nárok náhradu majetkovej ujmy v sume 8.298,48 €

3. O podanej žalobe rozhodol súd rozsudkom č. k. 6C/157/2010-461 zo dňa 17. apríla 2014, v spojení s opravným uznesením č. k. 6C/157/2010-486 zo dňa 22. januára 2015 a doplňujúcim rozsudkom č. k. 6C/157/2010-503 zo dňa 16. júna 2015, kedy zamietol žalobu žalobcu na uloženie povinnosti žalovanému v rade 1/ uverejniť ospravedlnenie žalobcovi na internetovom portáli <http://www.tasr.sk>, keď akceptoval tvrdenie žalovaného 1/, že nie je prevádzkovateľom dotknutého portálu. Súčasne však konštatoval "spoluzavinenie" žalovaného 1/ na zásahu do práv žalobcu. Vzhľadom na „postavenie“ žalovaného 1/ v sústave informačných prostriedkov považoval za postačujúce prejednanie tejto veci pred súdom" a zamietol voči nemu návrh i v časti o uloženie povinnosti zaplatiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu. Doplňujúcim rozsudkom okresný súd zamietol návrh tiež v časti o uloženie povinnosti žalovanému v rade 1/ uverejniť ospravedlnenie navrhovateľovi na portáli www.webnoviny.sk <file:///E:\www.webnoviny.sk>. V tejto spojitosti uviedol, že žalovaný 1/ zverejnil informácie poskytnuté "oprávneným a to spoločnosťou Lesy SR prostredníctvom ich riaditeľa". Zdôraznil, že "otázka skutočnosti, ktorá bola predmetom zverejnenia z dôvodov, ktoré v priebehu konania žalovaní uvádzali, nemohla byť riadne preverená a preto za obsah zverejnených článkov zodpovedá žalovaný 3/". Vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ súd tomuto uložil povinnosť zverejniť na náklady odporcu 3/ ospravedlnenie na portáli www.sme.sk <file:///E:\www.sme.sk> rovnakým písmom ako pôvodný článok s názvom "H. X. N. D. X. X."; žalovanému v rade 3/ zároveň uložil povinnosť zaplatiť titulom nemajetkovej ujmy žalobcovi sumu 8.298,48 eur. Vychádzal z toho, že v demokratickej spoločnosti pred zverejnením informácie, že akákoľvek osoba je nečestná a skorumpovaná, musí byť takáto informácia predmetom preskúmania; "v opačnom prípade sú média určitým politickým nástrojom, čo nekorešponduje s obsahom práva na slobodu tlače". Na základe Ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. mal za to, že žalobcu nemožno považovať za osobu, ktorá "je povinná trpieť kritiku v súvislosti so zamestnaním a nemôže

byť obmedzovaná kritikou médií spôsobom difamačného charakteru absolútne". Súd konštatoval, že zo záznamov o kontrolách v rokoch 2006 a 2010 vyplývajú len drobné porušenia a odporcovia nepreukázali, že bol podaný podnet na príslušné orgány pre podozrenie z trestnej činnosti majetkovej povahy. Nadväzne uzavrel, že zverejnené informácie sú nepravdivé a difamačné. "Najväčšia zodpovednosť" za takéto správy je na strane žalovaného 3/, ktoré mu uložil aj povinnosť poskytnutia náhrady nemajetkovej ujmy, pričom výšku požadovanú žalobcom považoval za primeranú, lebo tento má problém nájsť si prácu primeranú predchádzajúcemu pracovnému zaradeniu. Doplňujúcim rozsudkom - zhodne ako vo vzťahu k žalovanému rade 1/ a portálu www.webnoviny.sk <file:///E:\www.webnoviny.sk> - zamietol žalobu (návrh) v časti o uloženie povinnosti (bezprostredne) žalovanému v rade 2/ uverejniť ospravedlnenie na portáli www.sme.sk <file:///E:\www.sme.sk>. Totožnými boli i dôvody takéhoto postupu t.j., že išlo len zverejnenie informácií poskytnutých oprávnenou osobou. O trovách konania rozhodol tak, že uložil žalovaným v rade 1/ až 3/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť titulom ich náhrady žalobcovi sumu 4.009,07 eur, ktorú výšku bližšie zdôvodnil.

4. V dôsledku podaného odvolania zo strany žalovaného v rade 3) súd vyššej inštancie uznesením sp. zn. 10Co/643/2015 zo dňa 30.6.2016 rozhodol tak, že rozsudok vo výrokoch o uložení povinnosti žalovanému 2/ na náklady žalovaného 3/ uverejniť ospravedlnenie na webovom portáli <http://www.sme.sk>, o uložení povinnosti odporcovi 3/ zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy 8.298,48 eur a vo výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok súdu zostal nedotknutý vo výrokoch o zamietnutí návrhu na uloženie povinnosti žalovanému v rade 1/ uverejniť ospravedlnenie na webovom portáli <http://www.webnoviny.sk> a <http://www.tasr.sk>, o zamietnutí návrhu na uloženie povinnosti (bezprostredne) žalovanému 2/ uverejniť ospravedlnenie na portáli <http://www.sme.sk> a o zamietnutí návrhu na uloženie povinnosti žalovaným v rade 1/ a 2/ zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy každý po 8.298,48 eur.

5. Súd vyššej inštancie v odôvodnení uznesenia konštatoval okrem iných pochybení a nepreskúmateľnosti tiež i tom, že súd len absolútne všeobecne uviedol o kontrole za obdobie rokov 2006 a (zrejme až - pozn. odvolacieho súdu) 2010 bez toho, aby uviedol akékoľvek konkrétne zistenia, pričom minimálne výsledky kontroly z 30.7.2010 nevykazujú znaky iba drobných pochybení. Vzhľadom na "najväčšiu zodpovednosť" žalovaného v rade 3/ je pritom primeranosť prezentovania zistení výsledkov kontrol pomerne zásadná. Obdobne nie je dostatočným zdôvodnenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy odkazom na primeranosť jej výšky požadovanej žalobcom. Hoci výška konkrétne nemajetkovej ujmy je otázkou voľnej úvahy súdu, nemôže ísť o prejav svojvôle; naopak, konajúci súd musí jasne vymedziť úvahy a východiská vedúce k určitému záveru/konkrétnej výške. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku ako rozhodujúca sa javí nemožnosť žalobcu získať zamestnanie. Bez ohľadu na skôr majetkový charakter/dopad daného hľadiska, pokiaľ okresný súd (minimálne v prvotnom rozsudku) konštatoval "spoluzavinenie" všetkých žalovaných, chýba zodpovedanie otázky primeranosti navrhovateľom požadovanej výšky; keďže okresný súd zároveň zamietol uloženie povinnosti nahradiť nemajetkovú ujmu voči odporcom 1/ a 2/, od ktorých navrhovateľ rovnako a na základe totožných (tvrdených) dôsledkov požadoval (ďalšiu) nemajetkovú ujmu po 8.298,48 eur. Hoci okresný súd konštatuje vykonanie dokazovania aj listinami, v priebehu jednotlivých pojednávaní k uvedenému zákonom predpokladaným spôsobom nedošlo; resp. minimálne zo zápisníc o pojednávaní uvedené rozhodne nevyplýva.

6. V rámci odôvodnenia súd vyššej inštancie poukázal a upriamil tak pozornosť súdu prvého stupňa na to, že:

"Ústavný zákon č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov nie je možné vo vzťahu k nároku na ochranu osobnosti vykladať tak, že len osoby, resp. funkcionári vymedzení v dotknutom právnom predpise sú kritizovateľní z hľadiska kritéria verejnosti, resp. verejného záujmu. Uvedené je dostatočne zrejme z predmetu úpravy označeného ústavného zákona vymedzeného v jeho článku 1. Predovšetkým však z rozsiahlej judikatúry, či už vnútroštátnych orgánov alebo Európskeho súdu pre ľudské práva je zrejmy výrazne širší význam termínu verejný záujem.

"Len skutočnosť, že v určitej oficiálnej tlačovej správe je použitý termín "nečestný", resp. "skorumpovaný", neznamená (tak ako to minimálne naznačuje okresný súd), že novinár (v širšom význame širiteľa informácií), ktorý dotknutú informáciu preberá, je povinný preskúmať jej vecnú správnosť, resp. dôvodnosť. Uvedené by v konečnom dôsledku viedlo k tomu, že o javoch, ktoré sú postihnutelné trestným právom, by bolo možné písať až v štádiu právoplatnosti jednotlivých rozhodnutí,

čo rozhodne nekorešponduje s významom základného práva na slobodu prejavu a šírenie a získavanie informácií.

„Nepodanie trestného oznámenia, prípadne návrhu na disciplinárne konanie, či návrhu na náhradu škody v zmysle pracovnoprávných, resp. občianskoprávných predpisov samo o sebe neneguje výsledky kontroly konštatujúce určité pochybenia. Pri vyhodnotení povahy pochybení, je nutné jednoznačne vymedziť, ktoré konkrétne závery, ktorej konkrétnej kontroly konajúci súd posudzuje a z akých dôvodov ich považuje napr. za drobné. Prioritne je však významným záver, či termíny použité oznamovateľom výsledkov kontroly zodpovedajú jednotlivým zisteniam.

„Skutočnosť, že niektorý zo svedkov je príbuzným niektorého z účastníkov automaticky neznamená, že takáto svedecká výpoveď by nemala byť vierohodná. Len na okraj krajský súd v tejto spojitosti uvádza, že výpoveď dcéry navrhovateľa je svojim obsahom viac právnou argumentáciou ako svedeckou výpoveďou; čo vyplýva (zrejme aj) z profesijného zamerania U. P. Q.. Hoci zásah do osobnostných práv sa prejavuje taktiež vo sfére súkromného/rodinného života dotknutého subjektu, z hľadiska úspešného uplatnenia ochrany osobnosti je významným prioritne objektívne kritérium, a nie bezprostredné subjektívne prežívanie dotknutej osoby, či jej blízkych.

„Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je základom miera úspechu strán v konaní a uložiť povinnosť náhrady trov konania nie je možné na základe existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa. Uvedené kritérium má iba (opačný) význam, t.j. umožňuje súdu nepriznať náhradu trov konania v prípade, kde by inak bola prisúdená. Taktiež je dôvodnou argumentácia odvolateľa o tom, že povinnosť náhrady trov konania nemôže znášať niekto, kto ani nebol jeho účastníkom; čo platí aj pre prípad, že konkrétny subjekt je účastníkom konania iba po určitý čas.

7. Predmetom sporu tak vo vzťahu k nároku žalobcu zostalo konanie voči samotnému žalovanému v rade 3) a rozhodnutie o trovách konania vo vzťahu k žalovaným v rade 1) a 2), voči ktorým bola žaloba zamietnutá.

8. Predmetné konanie začalo pred 30.06.2016. Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok, ktorý v § 470 ods. 1 ustanovuje, že tento zákon platí aj na konania, začaté pred nadobudnutím jeho účinnosti.

9. Na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania súd v nadväznosti na záver súdu vyššej inštancie doplnil dokazovanie výsluchom svedka G.. G. Q. prostredníctvom dožiadaného súdu, kde tak vykonal dôkaz na návrh žalovaného v rade 3), ktorý sa stal stranou sporu až neskôr a teda nemohol tomuto svedkovi klásť relevantné otázky za účelom preukázania ním uvádzaných a tvrdených skutočností. Vo vzťahu k listinným dôkazom tvoriacim obsah spisového materiálu k veci sa viažucemu, ktoré sa účinnosti OSP neboli vykonané zákonným spôsobom, všetky strany zhodne na pojednávaní sa vyslovili, že spisový materiál a listinné dôkazy nežiadajú oboznamovať, obsah spisu im je známy a preto súd upustil o postupu podľa § 204 CSP majúť tak všetky listiny za oboznámené.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd vo vzťahu k nároku žalobcu voči žalovanému v rade 3) preukázané, že tento nárok bol uplatnený podaním žaloby 1.10.2012 na tom podklade, že podľa tvrdení žalobcu žiadny výsledok kontroly - protokol vrátane kontroly vykonanej v čase od 16.8.2010 do 18.8.2010 neobsahuje akékoľvek závery, ktoré by len čiastočne odôvodňovali zverejnenie publikovaných informácií. Výsledky kontroly absolútne nepreukazujú skutočnosť, že by v prípade žalobcu ako bývalého riaditeľa E. X. došlo k akejkoľvek forme korupčného konania alebo nečestného správania, na základe čoho by bolo možné ho označiť ako skorumpovaného a nečestného manažéra. V nadväznosti s poškodením dobrého mena žalobcu a zníženia jeho vážnosti a dôstojnosti v spoločenskej a pracovnej sfére je potrebné poukázať na skutočnosť, že lesnícka verejnosť je informovaná o prostredníctvom tzv. monitoringu a je nesporné, že rozšírenie nepravdivých informácií o žalobcovi prostredníctvom uvedeného monitoringu vážne zasiahlo do jeho ústavou garantovaného práva na ochranu osobnosti. V dôsledku konania Lesov SR š.p. tak došlo k porušeniu práva žalobcu na ochranu osobnosti. Zverejnenie informácie, že akákoľvek osoba je nečestná a skorumpovaná, je tak zásadným zásahom do mravnej integrity dotknutej osoby a jej vnímanie na verejnosti, že v každom jednotlivom prípade musí byť predmetom preskúmania, v opačnom prípade možno konštatovať, že médiá sú nástrojom politikov, čo nepochybne nekorešponduje obsahu práva na slobodu tlače. Je na mieste zdôrazniť, že nepravdivé označenie žalobcu za skorumpovaného manažéra napĺňa skutkovú podstatu trestného činu ohovárania podľa trestného zákona. Žalobca uviedol, že dokazovanie by sa malo koncentrovať na otázky, či napádané informácie poskytol žalovanému rade 2/ oficiálny zdroj a či boli uverejnené v dobrej viere

v ich pravdivosť. S týmto sa žalobca nemohol stotožniť, nakoľko vzhľadom na závažnosť informácií zverejnených v predmetnom článku sa žalovaný nemôže zbaviť zodpovednosti za publikované informácie, nakoľko tieto nepochybne zasahujú do ústavného práva žalobcu na ochranu osobnosti, a zároveň by bolo na mieste vysloviť podozrenie, že v istom prípade by sa mohlo jednať o skutkovú podstatu trestného činu. Je absurdné sa domnievať, že dobrá viera v pravdivosť zverejnených informácií je v takomto prípade postačujúca ako obrana. V konaní doposiaľ nebolo preukázané, na základe akého relevantného dôvodu by bolo na mieste sa domnievať, že žalobca je nečestný a skorumpovaný človek. Zverejnené články prezentujú žalobcu ako človeka, ktorý už bol odsúdený pre trestný čin korupcie, keď v znení článku sa uvádza: „...E. F. E. A. Y. X. P.É....“. Uvedeným konaním žalovaných bola porušená i zásada prezumpcie neviny, ktorou sa zaručujú každému občanovi práva, aby bol považovaný za nevinného, až kým súd právoplatne nerozhodne o jeho vine. Poukázal na príslušné ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku. Žalovaní v predmetných článkoch uverejnili aj informáciu „o výsledku kontroly“ a o údajnom hrubom porušovaní zákonov, Obchodného zákonníka a vnútropodnikových smerníc. Žalobca uviedol v žalobe stručnú genézu jeho odvolania dňa 30.7.2010, keď približne o 11:30 hod. generálny riaditeľ Lesov SR, oznámil žalobcovi, že výsledky kontroly, ktorá začala len v daný deň, naznačil nedostatky a preto ho, teda žalobcu, musí odvolať. Generálny riaditeľ však žiadne konkrétne výsledky žalobcovi nepredložil. Žalobca tvrdí, že je nepravdepodobné, aby výsledky kontroly trvajúcej len jedno dopoludnie, preukázali dôvody na odvolanie z funkcie a najmä z dôvodu hrubého porušovania právnych a vnútropodnikových predpisov. Žalobca sa počas celého svojho života vrátane výkonu svojej funkcie riaditeľa odštepného závodu správal v súlade s dobrými mravmi a všeobecne záväznými právnymi predpismi, svoju prácu vykonával riadne a zodpovedne a počas výkonu funkcie ako riaditeľ odštepného závodu X. dosahoval odštepny závod X. kladný hospodársky výsledok. Poukázal aj na ďalšie skutočnosti, keď po prevzatí funkcie riaditeľa jeho osobou bol hospodársky výsledok odštepného závodu cca plus 99.581,76 Eur (3.000.000,- Sk) a v čase odvolania z funkcie približne 4.626.502,- Eur (49.000.000,- Sk), čo predstavuje približne 16-násobok rastu výsledku hospodárenia. Teda uvedené tvrdenia sú v absolútnom rozpore s klamlivými a zavádzajúcimi tvrdeniami zverejnenými v predmetných článkoch. Nakoľko považoval žalobca za splnené obe podmienky predpokladané zákonom pre porušenie práva na ochranu jeho osobnosti neoprávneným zásahom, ktoré sú súčasne spôsobilé ohroziť, resp. porušiť osobnosť fyzickej osoby, má právo na ochranu jeho osobnosti a okrem požadovaného ospravedlnenia aj na náhradu nemajetkovej ujmy v sume po 8.298,48 Eur.

11. Žalovaný v rade 3) vo vyjadrení k podanej žalobe (č.l. 319 spisu) žiadal žalobu zamietnuť. Žalobca tvrdil, že v dôsledku konania zamestnancov žalovaného v rade 3) došlo k porušeniu práva na ochranu osobnosti a náhradu majetkovej ujmy v peniazoch v sume 8298,48 €. Žalovaný uviedol, že na vyhovieť žalobe nie sú splnené predpoklady, pričom poukázal na ust. § 13 ods. 1, 2, 3 OZ. Svedkovia vypočutí v tomto spore a okrem iných i manželka, dcéra žalobcu a písomne (v rámci osobného listu) i svokra žalobcu majú nepochybne záujem na tom, aby bol žalobca úspešný a je potrebné i z tohto hľadiska posúdiť ich vierohodnosť. Svedok Y. H. je priateľom žalobcu, sám vo výpovedi uviedol, že zverejneným informáciám neveril a denník SME považuje za bulvár a informácie o žalobcovi za bulvárne. Svedkyňa Y. U. uviedla, že informácie o žalobcovi v zásade nemali vplyv na okruh priateľov žalobcu, tí ktorí mu dôverovali a verili na pracovisku, tak tí nezmenili svoj názor. Svedkyňa O. K. uviedla, že zverejnené informácie považovala za nepravdivé. Pokiaľ sa týka nemožnosti zamestnať sa, poukázal na to, že žalobca sa u svojich bývalých kolegov (Š. a O.) snažil zamestnať, spochybnil tiež vierohodnosť týchto svedkov. Rovnako tak v spoločnosti P. X..H..E.. je uvedená kontaktná osoba Y. H., ako priateľ žalobcu. Žalovaný taktiež poukázal i na rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Cdo 134/2007 zo dňa 28.2.2008, kde predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je jednak to, že došlo k neoprávnenému zásahu a jednak to, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na chránených osobnostných právach. Obe náležitosti musia byť splnené, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je na jednej strane právo domáhať sa ochrany podľa § 11 OZ a na druhej strane znášať sankcie uložené súdom. V tomto spore nie je splnená ani jedna z vyššie uvedených podmienok. Poukázal súčasne na to, že žalobca sa domáha nároku voči žalovanému až s odstupom dvoch rokov od zverejnenia informácie. Konaním zamestnancov žalovaného nemohlo dôjsť v značnej miere k zníženiu vážnosti v spoločnosti, inak by žaloba nepochybne žiadala od žalovaného v rade 3) náhradu okamžite a nie až po 2 rokoch a jednak to, že vzhľadom na uplynutie takejto doby akákoľvek prípadná ochrana práv žalobcu stratila na aktuálnosti.

12. Svedok vypočutý v rámci sporu P. F. L., ktorý pracoval v rozhodnom čase na generálnom riaditeľstve Lesov SR š. p. do 21.11.2010 a okrem iných povinností spolupracoval s médiami a poskytoval im

informácie. Po voľbách od júna 2009 nastali politické zmeny a nový riaditeľ G. Q. sa rozhodol nie spôsobom, ako bolo zvykom v minulosti plošne odvolávať všetkých pracovníkov pri zmene, ale rozhodol sa postupovať v prípadoch, kde na základe preskúmania pracovných povinností jednotlivých pracovníkov vyvolá personálne opatrenia iba v prípadoch, v ktorých budú odôvodnené. Stalo sa tak na základe toho iba v 4 prípadoch a u žalobcu bol takýto postup zvolený na základe previerky a kontroly v OZ X., ktorá zistila nedostatky v hospodárení protiprávneho a netransparentného nakladania s majetkom a finančnými prostriedkami Lesov SR. Následne sa G. Q. rozhodol odvolať G. Q.. Na základe porady vedenia dostal príkaz, aby pripravil tlačovú správu, v ktorej budú uvedené informácie pre médiá, ktoré vyplývali k vykonanej kontrole a na základe výsledkov tejto kontroly generálny riaditeľ odvolal z funkcie E. X.P. G. Q.. Ako hovorca neuvádzal svoje názory, ale názory organizácie. Mal k dispozícii závery previerky. Z jeho strany išlo o štandardný postup hovorca. Okrem protokolov z vykonaných kontrol mal k dispozícii aj rozhodnutie a závery riaditeľa a vedenia pre tlač, že má poskytnúť médiám takéto informácie.

13. Na podklade predložených protokolov mal súd z obsahu spisu preukázané, že tieto prebiehali v E. X. pravidelne. V kontrolách vykonávaných podľa protokolov (č.l. 156 - 166 spisu) závažné nedostatky zistené neboli, tieto kontroly boli datované v období od 12. 2.2007 do 25.5.2010. Prvé zistené nedostatky boli v období kontroly od 20.2.2008 do 29.2.2008. Ďalej v rámci kontroly vykonanej na E. X. 30.7.2010 a tiež podľa protokolu o výsledku kontroly tiež v dobe od 16.8.2010 do 18.8.2010. Podľa protokolu o výsledku kontroly vykonanej v E. X. 30.7.2010 (č.l. 226 spisu) bolo zistené okrem iného, že vo vzťahu k vykonaniu výrubov pod elektrovodmi firmou C. O. - C., ktorá firma mala realizovať pre E. X. výrub drevnej hmoty, zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 16.2.2007. K zmluve boli vystavené dodatky 1 až 6 (pozn. v období od 10.5.2007 do 11.5.2007) a to bez podpisu objednávateľa a krycie listy bez podpisu referenta zodpovedného za prevzatie. Faktúrami bola vyúčtovaná celkom čiastka 24436,24 €, ktorá suma bola uhradená v prospech firmy C. 3.7.2007; ku kalkulačným cenám použitým v dodatkoch sa nikto zo zodpovedných zamestnancov nevedel vyjadriť. Dodatky neboli vyhotovené na LS a ani podpisované oprávnenými osobami. Dňa 30.4.2009 bola uzatvorená Zmluva o poskytovaní služby s dodávateľom U. X. - Y. na predmet zmluvy manipulácia drevnej hmoty na ES E. X. k uvedenej zmluve neboli doložené ku kontrole žiadne doklady, na základe ktorých by bola táto zmluva uzavretá. Ku kontrole neboli doložené podklady, že uvedené výberové konanie bolo zverejnené v jednom celoštátnom denníku a na internete, čím došlo k porušeniu smernice Sm LV 007. Prihlásili sa traja uchádzači, všetky ponuky splnili podmienku minimálne troch nakladačov, v zázname nie je vyhodnotenie verejnej súťaže, kde bola ako víťazná ponuka U. X.. Dňa 22.2.2010 bola s týmto dodávateľom uzatvorená rámcová zmluva č. 1/200/02/400 s poskytovaním služieb do 22.5.2015 podľa potrieb objednávateľa. V bode 4. protokolu je uvedené, že OZ X. vyhlásilo verejnú súťaž na zabezpečenie ochrany majetku fyzickou ochranou v objektoch E. X. B. F., B. X., B. F.. Kontrolnej skupine nebol predložený doklad o vyhlásení obchodnej verejnej súťaže ani o spôsobe vyhlásenia. Podmienky splnili dve spoločnosti, Ž. W. X..H..E.. S. L. X W. X..H..E.. F.. Členovia komisie zápisnicu podpísali, Riaditeľ OZ v zápisnici na konci s textom „s výberom dodávateľa súhlasím“ k uvedenému sa nepodpísal. Listami zo dňa 16.1.2009 oznámil uchádzačom zrušenie súťaže, čo odôvodnil ekonomickými dôvodmi, hoc tak mohol urobiť až uplynutím 7 dní od vyhodnotenia návrhom, čím došlo k nedodržaniu tejto lehoty. V bode 5. účelnosť vynaloženia finančných prostriedkov vo výške 1,5 mil. Sk na prehradenie zvernice W. X. nebolo kontrolnej skupine doložené, akým spôsobom sa vynaložené náklady vrátia. Protokol obsahuje i ďalšie porušenia čo do náležitostí zmlúv a napr. dodatkov, ktorými sa mali dopĺňať Články konkrétnych zmlúv, ktoré zmluva ani neobsahovala, neboli doložené odklady, na základe ktorých boli stanovené ceny a pod. V záveroch ale i úvodnej časti protokolu je uvedené, že bolo zistené porušenie ustanovení platných právny predpisov v rozsahu špecifikovanom v protokole, osobitne bude vyčíslený rozsah práce - vykonaných výrubov pod elektrovodmi firmou C., vykonaných v nadväznosti na rámcovú zmluvu o poskytovaní služieb s dodávateľom U. X. - Y. (k zmluvám špecifikovaným bližšie v bode 2 a 3 záveru).

14. Podľa Protokolu o výsledku kontroly vykonanej v období od 16.8.2010 do 18.8.2010 bolo preukázané, že táto nadväzovala na predchádzajúcu kontrolu a bola tematicky zameraná na vyčíslenie rozsahu prác v zmysle záverov predchádzajúcej kontroly v kontrolovanom subjekte OZ X.. V rámci daného protokolu bolo konštatované porušenie zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch, ustanovenia § 8 Rozhodovanie o vyňatí alebo obmedzení užívania, porušenie smernice Sm LV 007 o uplatňovaní dodávateľského spôsobu na práce v lesníckych činnostiach (vo vzťahu k prácam realizovaným firmou C. O. C.) kedy boli práce vykonávané po uplynutí časového obdobia na ktorú bola zmluva dojednaná, v čase podpisu zmluvy nemal C. O. oprávnenie na vykonávanie činnosti v zmysle zmluvy o dielo zo dňa 1.2.2007, v dodatkoch 1 - 6 zmluvy je časový nesúlad medzi zadaním a ukončením prác. Taktiež bolo konštatované porušenie

u rámcovej zmluvy o dodaní služieb s fi U. X. - Y., kedy táto firma vykonávala práce nad rámec zmluvy, zmluvy zo dňa 14.12.2007 boli do centrálnej evidencie registrované 20.11.2009 a dodatky 2 a 3 až dňa 24.11.2009. Uzavretím Zmluvy č. 4/2009/02/400 zo dňa 30.4.2009 došlo k porušeniu Smernice Sm LV007. Na základe Zmluvy fi U. X. - Y. vykonala pre E. X. nad rámec zmlúv plnenie zo zmluvy č. 4/2009/02/400 zo dňa 30.4.2009, ktorá nebola uzatvorená v zmysle smernice LV 007 na nakladanie dreva, ktoré bolo zazmluvnené v zmysle zmluvy o poskytovaní služby č. 1/2009/02/400 k RZ č. 1/2008/02/400, pričom RZ predmet nakladanie dreva neobsahovala. Zmluva č. 26/2010/02/400 zo dňa 4.1.2010 nebola v centrálnom registri zmlúv zaevidovaná. Podklady k VOS na manipuláciu dreva na E. X. v roku 2010 boli predmetom bežnej kontroly vykonanej 30.7.2010. Okrem iného komisia pre vyhodnotenie súťaže zasadala a výsledky vyhodnotila 22.2.2010, uchádzačovi U. X. bol výsledok súťaže oznámený listom zo dňa 23.2.2010, hoci rámcová zmluva ako i Zmluva vykonávania ročná s ním boli podpísané 22.2.2010 (pozn. teda predtým, ako bol oznámený výsledok). Kontrolou bolo zistené, že uchádzač Stopka predložil doklady, ktoré boli poprepisované (čísla) ako sú cena alebo referencie o kvalite vykonanej práce.

15. Právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na podanej žalobe, súd vyššej inštancie naznačil právny názor, že žalobcu je nevyhnutné považovať za verejného činiteľa. Hoci žalobca sa v plnej miere nestotožňuje s týmto názorom, i pre prípad, že by súd považoval žalobcu za osobu verejného záujmu, osoby verejne známe, resp. osoby verejne činné majú právo domáhať sa práva na ochranu osobnosti, hoci tieto osoby by mali znášať vyššiu mieru kritiky, i kritika verejne známych osôb by mala mať určité medze a skutkové tvrdenia, ktorých pravdivosť možno preukázať, ako aj hodnotiace úsudky, ktoré predstavujú subjektívne názory, musia byť založené na pravdivých skutočnostiach a musia byť podané tak, aby neboli hanobiace, osočujúce alebo akýmkoľvek spôsobom znevažujúce akýkoľvek subjekt a to aj osobu, ktorú možno považovať za verejne známu. Rozsiahlym dokazovaním bolo preukázané, že informácie, ktoré zverejnili žalovaní, boli nepravdivými informáciami, nebola preukázaná ich pravdivosť, tak ako to vyplýva najmä z protokolov o vykonaní jednotlivých kontrol na odštepnom závode Lesov SR. Žalobca sa k týmto kontrolám podrobne vyjadril v písomnom podaní zo dňa 15.12.2011. Z uvedeného dôvodu v celom rozsahu odkazuje na toto podanie. Žiadna kontrola nepreukázala také závažné dôsledky, ako boli zverejnené v jednotlivých napadnutých článkoch, t. j. že Lesom SR boli spôsobené škody v desiatkach tisícoch eur a podobné iné závažné skutočnosti. Žalobca preukázal, že za obdobie, počas ktorého vykonával funkciu riaditeľa odštepného závodu Lesov SR X., sa zvýšil práve hospodársky výsledok Lesov SR. Kritika, ktorá bola uvedená v týchto článkoch, je neprimeraná, nie je dostatočne objektívna a naopak je osočujúca, hanobiaca a dokonca až urážlivá. Novinári majú právo a na druhej strane aj povinnosť informovať o veciach verejných, avšak je dôležité zdôrazniť, že táto povinnosť musí zároveň alebo teda toto právo na slobodu tlače a slobodu prejavu musí rešpektovať aj iné ľudské práva, ktoré sú garantované jednak Ústavou Slovenskej republiky ako aj medzinárodnými dohovormi a v tomto prípade je to práve právo na ochranu osobnosti. Ani jeden z novinárov, ktorý zverejnil článok, nekontaktoval žalobcu, aby sa vyjadril k tomu uvedenému článku. Proporcionalita medzi slobodou tlače a slobodou prejavu je daná v množstve, teda vo veľkej miere v európskej judikatúre je dávaná sloboda prejavu a sloboda tlače do popredia, ale zároveň európska judikatúra smeruje tým smerom, že v niektorých prípadoch a situáciách je nevyhnutné, aby sloboda prejavu ustúpila. Dôvodom takéhoto obmedzenia môže byť ochrana práva a slobôd iných, teda okrem iného aj záruky vyplývajúce zo základného práva na ochranu osobnosti v rozsahu garantovanom Ústavou SR a potom konkretizovanom najmä v §-e 11 Občianskeho zákonníka, ktoré chránia fyzické osoby pred neoprávnenými zásahmi do ich osobnostných práv. Tlač má informovať verejnosť o veciach verejných, bola to verejná vec, keďže išlo v podstate o nakladanie s verejnými financiami, so štátnymi prostriedkami, nakoľko Lesy SR sú štátnym podnikom, avšak je povinnosťou tlače informovať občanov spôsobom, aby nezasahovala do práv a právom chránených záujmov fyzických osôb. Žalovaní v rade 1 a 2 sa nemôžu zbaviť povinnosti tým, že tvrdia že čisto prevzali tlačovú správu od Lesov SR. Žalovaní zverejnili informácie o tom, že žalobca je nečestným a skorumpovaným manažérom. Žalovaní zverejnili tieto informácie spôsobom, že žalobcu si nebolo možné zameniť s akýmkoľvek iným subjektom. Sloboda tlače musí rešpektovať právo prezumpcie neviny a v prípade, ak ponúka spravodajstvo o akejkoľvek činnosti, ktorá súvisí s trestnou činnosťou alebo má tento charakter, musí rešpektovať právo prezumpcie neviny, čo v tomto prípade bolo porušené. Žalobca si nemohol nájsť v rozhodujúcom čase zamestnanie. Je to osem a pol roka, odkedy boli predmetné články zverejnené a tú ujmu, ktorá vznikla v dôsledku týchto článkov, žalobca v podstate pociťuje dodnes a to jednak aj v rodinnom prostredí a jednak aj v pracovnom prostredí. Dodnes sa polovica rodiny so žalobcom a teda s tým najbližším okruhom žalobcu nerozpráva a to práve v dôsledku zverejnenia týchto článkov. Žalobca sa uchádzal o pracovnú pozíciu riaditeľa u odštepného

závodu Lesov SR, pričom v prvom kole bol úspešný a teda v písomnej časti, v druhej časti mal veľmi nepríjemný zážitok z toho, ako sa vyjadrovala tá výberová komisia práve z toho dôvodu, že mal byť tým skorumpovaným a nečestným manažérom.

16. Právny zástupca žalovaného v rade 1) žiadal, aby v zmysle záverov predchádzajúcich rozhodnutí vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa úspechu v danom spore.

17. Rovnako tak právny zástupca žalovaného v rade 2) uviedol, že nároky žalobcu, ktoré si žalobca uplatňoval, jednak náhradu majetkovej, resp. nemajetkovej ujmy plus teda zverejnenie ospravedlnenia na stránke <<http://www.sme.sk/>>, boli voči žalovanému v 2. rade právoplatne zamietnuté, nakoľko boli zamietnuté najskôr rozsudkom a neskôr dopĺňajúcim rozsudkom Okresného súdu Čadca, neskôr potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline. Vo vzťahu k žalovanému v 2. rade zostáva neprávoplatné len uloženie povinnosti uverejniť na náklady žalovaného v 3. rade ospravedlnenie. Žalovaný v 2. rade nepovažuje toto za formu sankcie, nakoľko z uvedeného konania by ešte mal v podstate finančný prospech, preto v plnej miere súhlasí s doterajšími závermi ako súdu prvej inštancie tak aj odvolacieho súdu a čo sa týka náhrady konania, poukázal na aplikáciu § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko žalovaný v 2. rade mal plný úspech vo veci, žiadal priznať náhradu v pomere 100%.

18. Právna zástupkyňa žalovaného v 3. rade uviedla, že nedošlo k neoprávnenému zásahu do práva na ochranu osobnosti a to s poukazom predovšetkým na výsledky kontrol, z ktorých teda vyplývajú jednotlivé pochybenia žalobcu, ktoré neboli drobné, tak ako konštatoval okresný súd v rozsudku, pričom s týmto názorom, že nemožno súhlasiť, že ide o drobné pochybenia, sa stotožnil aj krajský súd. Informácie, ktoré poskytol žalovaný v 3. rade, najmä teda prostredníctvom tlačovej správy, vyplývajú z výsledkov týchto kontrol a preto k neoprávnenému zásahu nedošlo. V danom prípade nie sú aj pri odlišnom posúdení splnené podmienky pre vznik zodpovednosti žalovaného v 3. rade, nakoľko predpoklady pre vznik zodpovednosti vyplývajú z ustanovenia §-u 13 Občianskeho zákonníka a je nimi teda existencia zásahu do osobnostnej sféry žalobcu, neoprávnený charakter tohto zásahu a príčinná súvislosť medzi zásahom a ujmu. S poukazom na výsluch svedka Q. jednoznačne vyplýva, že informácie, ktoré boli poskytované zo strany žalovaného v 3. rade prostredníctvom hovorcu pána L. odsúhlasil vtedajší generálny riaditeľ pán Q. a z toho dôvodu, že v prípade, ak by teda mal súd zato, že poskytnuté informácie nezodpovedali výsledkom kontrol, tak došlo teda k excesu vtedajšieho generálneho riaditeľa pána Q. a žalovaný v 3. rade nemôže niesť za toto konanie zodpovednosť. Odvolací súd v zrušujúcom uznesení pripustil túto možnosť, že by mohlo ísť o exces. Pokiaľ žalobca teda uvádzal, že mal problém nájsť si zamestnanie, práve žalobca bol ten, čo požiadal o ukončenie pracovného pomeru a svoju nezamestnanosť si tak vlastne spôsobil iba on sám. V súvislosti s ujmou, ak by však malo ísť o majetkovú ujmu, tak by zrejme išlo o škodu zrejme vo forme ušlého zisku, kde by bolo potrebné preukazovať predpoklady vzniku zodpovednosti, avšak najdôležitejšie je, že táto škoda by bola už premlčaná s ohľadom teda na uplatnenie nároku voči žalovanému v 3. rade. V súvislosti s nemajetkovou ujmou škoda taktiež teda nevznikla, taktiež by tu absentoval kauzálny nexus aj s poukazom na už uvedené, že teda jednotliví svedkovia informáciám neverili. Žalobca nebol nikdy zo strany žalovaného v 3. rade označený ako osoba, ktorá mala spáchať nejaký trestný čin alebo sa dopustila trestného činu a žalovaný v 3. rade poskytol teda informácie predovšetkým o tom, že došlo k hrubému porušeniu zákonov a interných smerníc, avšak nehovorí o naplnení trestnoprávnej zodpovednosti alebo spáchaní trestného činu. Zo strany žalovaného v 3. rade nedošlo k neoprávnenému zásahu do osobnostnej sféry žalobcu a taktiež mu nebola teda spôsobená ujma a to ani majetková ani nemajetková. Žalobu žiadala zamietnuť a priznať nárok na náhradu trov konania.

19. Svedok T. Q. , ktorý je autorom článku uverejneného v denníku SME, si nepamätal, z akých zdrojov získal informácie, ktoré použil na uverejnenie tohto článku. Nevedel sa vyjadriť, či išlo o správu z usporiadanej tlačovej konferencie alebo z iných oficiálnych zdrojov. Tvrdil, že pri uverejnení informácií u neho je taký postup, že sa snaží skontaktovať sa s tou stranou, ktorej sa informácia týka. V tomto prípade telefonicky sa obrátil na hovorcu Lesov SR pána L. alebo generálneho riaditeľa pána Q. a obrátil sa aj na druhú stranu, teda vtedajšieho riaditeľa odštepného závodu X., ktorého sa informácia dotýkala, ale nepamätal si, či mu pán L. odmietol dať priamy kontakt na mobilný telefón pána navrhovateľa alebo či sa mu s ním nepodarilo skontaktovať. Svedok tvrdil, že pre neho je v tomto smere smerodajné, či je informácia vo verejnom záujme. Mal vedomosť o tom, že v súvislosti s Lesmi SR bolo podaných viacero trestných oznámení na určitých ľuďoch alebo na neznámych páchatelov a vlastne v tom on vidí verejný záujem, aby verejnosť bola informovaná, čo sa deje v tejto spoločnosti. Konkrétne sa k správam, ktoré

boli uverejnené vo vzťahu k predmetu tohto konania, konkrétnejšie svedok nevyjadroval. Odvolával sa na informáciu, ktorú mu pravdepodobne dal hovorca Lesov SR pán L..

20. Svedok G. G. Q., generálny riaditeľ Lesov SR v čase, keď došlo k odvolaniu navrhovateľa z miesta riaditeľa odštepného závodu Smolenice, uvádzal, že hneď potom, ako bol vymenovaný do funkcie generálneho riaditeľa, resp. poverený vedením generálneho riaditeľstva Lesov SR, zaslal všetkým zamestnancom Lesov SR otvorený list, v ktorom žiadal, aby boli oznámené všetky nedostatky, protiprávne a netransparentné nakladanie s majetkom a finančnými prostriedkami Lesov SR a na základe tohto otvoreného listu dostal jedno anonymné podanie, v ktorom sa poukazovalo na nedostatky na odštepnom závode X., preto okamžite nariadil vykonanie kontroly, ktoré bolo tematicky zamerané a kópie z protokolov o výsledku kontroly predložil súdu. Išlo o protokoly z kontrol vykonaných dňa 10.8.2010, 30.7.2010, 16.8.2010 až do 18.8.2010. Svedok G. G. Q. tiež uviedol, že poskytol hovorcovi pánovi L. závery z vykonaných previerok a už presnú informáciu toho, čo bolo použité v médiách, on neposkytoval. Takže presne sa nevie vyjadriť k tomu, čo bolo zverejnené. Uvádzal však, že hovorca Lesov SR mal k dispozícii protokol o výsledkoch kontroly. On osobne nepovedal P. F. L., čo doslova má uviesť pre médiá, takže tento pri formulácii správy poskytnutej médiám vychádzal zrejme z poskytnutých záverov previerky.

21. Po doplnení svedeckej výpovede uviedol, že poveril P. L. prípravou tlačovej správy, túto konzultovali cez telefón, s obsahom tlačovej správy bol oboznámený. Žalobcu odvolal na základe zistených výsledkov kontroly. Ďalšie kontroly vykonávali na podklade ďalších oznámení. Na základe výsledkov kontrol on odvolal aj riaditeľa v H. X..

22. Svedok F. I. sa vyjadroval k predmetnej veci ako novinár, ktorý ako živnostník väčšinou pracuje pre agentúru SITA a uvádzal, že na základe preverenej elektronickej komunikácie sa pre odstup času rozpamätal na predmetnú udalosť a vzhľadom na správu, ktorú nevedel presnejšie identifikovať, či išlo o telefonickú alebo elektronicкую komunikáciu s pánom L., poskytol po spracovaní vlastnú elektronicкую správu agentúre SITA a vzhľadom na danú situáciu nepovažoval za potrebné podrobnejšie si overiť informácie uvádzané v správe, pretože je potrebné z hľadiska informovania verejnosti interpretovať túto spôsobom, aby jedným právom na informácie nebolo zasiahnuté do práv iného. Vzhľadom na to, že hovorca Lesov SR vo svojom e-maile priamo uvádzal potrebné informácie, prípadne pri tejto správe bola ešte nejaká ďalšia príloha, v ktorej sa táto správa bližšie rozoberala a preto nepovažoval za potrebné ďalším spôsobom overovať si obsah tohto textu. Vo svojej výpovedi ako svedok pred súdom (č.l. 438 až č.l. 441) iba podrobnejšie toto svoje stanovisko rozvádzal.

23. Ďalší vypočutí svedkovia P. Q., U. P. Q., F., X. P. O. S., T. H. G. U. P.Ď., F., G. Y. H., Y. U., O. Q., F. Š., G. B. O., G. W., sa vyjadrovali k následkom a určitému postojú k uverejneným správam, ktoré sú predmetom tohto konania, prípadne k ďalším dôležitým skutočnostiam z hľadiska hodnotenia osoby navrhovateľa, jeho bezúhonnosti, či pochybnosti o jeho bezúhonnosti a možnosti po skončení pracovného pomeru s navrhovateľom zo strany Lesov SR na pracovisku odštepného závodu X. možnosti vzhľadom na hodnotenie jeho osoby v médiách nájsť si primerané zamestnanie.

24. Manželka žalobcu P. Q. sa vyjadrovala k dôsledkom zverejnenej informácie o jej manželovi, ktoré ju hlboko zasiahli nielen ako manželku, ale aj v jej profesii, pretože pracuje ako učiteľka a učí žiakov čítať a vážiť si určité hodnoty, či už hodnoty duchovné a učí ich k slušnosti, dodržiavaniu zákonov, morálnych hodnôt a mnohí žiaci poznali informácie, ktoré sa dotýkali jej manžela, pretože či už samotní žiaci alebo ich rodinní príslušníci mali tieto informácie z internetu. Uvedené správy zasiahli nielen žiakov a ich rodinných príslušníkov, ale rozšírili sa v širokom okolí. Kolegyne, s ktorými spolupracuje, sa jej pýtali na uvedené informácie, ako aj jej 80-ročná matka, ktorá bola z toho zhrozená, pretože sa niečo v správe uvádzalo aj o údajnej priateľke manžela a teda sa jej pýtali, či sa ide rozvádzať. Pokiaľ ide o dôsledok týchto informácií, po ukončení pracovného pomeru s Lesmi SR sa navrhovateľ zaujímal o prácu v podobnej oblasti, napríklad u pána Š., O. a ďalších, ktorí sa k takejto možnosti stavali rozpačito, pretože nevedeli, akým spôsobom majú spracovať správy, ktoré sa v médiách o jej manželovi šírili.

25. Svedkyňa U. P. Q., F., ktorá v čase výsluchu pred súdom pracovala ako odborná asistentka na O. S. F. O. Y. O. A. S. J., hodnotila tieto správy nielen ako dcéra navrhovateľa, ale aj ako právnička a odborníčka v oblasti trestného práva a z hľadiska dôsledkov uvedených správ po zverejnení informácie o jej otcovi, ktorý bol dávaný do súvislosti s bojom s nečestnými a skorumpovanými manažérmi, ju v

prvom momente zachvátil obrovský hnev a roztrpčenie voči médiám a vlastne bola zhrozená z toho, že sa plným menom a priezviskom uvádza meno človeka v informáciách, ktoré vôbec nie sú overené a že v právnom štáte sa takýmto spôsobom informácie v médiách nemôžu zverejňovať. Táto situácia poznačila atmosféru v celej úzkej aj širokej rodine a vzťahy v rámci rodiny sa značným spôsobom skomplikovali a stali sa chladnými. Aj jej osobne v súvislosti so zverejnenými správami určitým spôsobom poškodili tieto informácie, pretože zhodou mien otca P. Q. - X. P. Q., mnohí kolegovia z predchádzajúcich období mali informácie o jej otcovi ako o čestnom, spravodlivom a mimoriadne úspešnom človeku a vo vzťahu k uvedeným správam sa potom správali určitým rozpačitým spôsobom. Ona sama pociťovala a vnímala celú túto situáciu ako aj svoje vlastné hlboké poníženie.

26. Z rodinného prostredia žalobcu je aj svedkyňa P. O. S., ktorá ako švagriná žalobcu po uvedených informáciách rovnako registrovala aj zo širšieho okolia svojich kolegov a priateľov, že mali určité pomýlené názory a postrehy na celú situáciu.

27. Svedok T. H. G. U. P., F. uvádzal, že bol v určitom období v pozícii nadriadeného G. Q., pretože bol určitý čas generálnym riaditeľom Lesov SR, s prácou navrhovateľa bol spokojný, aj s výsledkami jeho práce a informácie zverejnené v médiách zachytil, považoval ich za informácie, ktoré neboli založené na objektívnych skutočnostiach, pretože aj počas jeho pôsobenia vo funkcii generálneho riaditeľa sa vykonávali pravidelné kontroly na odštepnom závode v Smoleniciach a neboli zistené závažnejšie nedostatky okrem nejakých drobností. Považuje tieto informácie za vykonštruované a domnieva sa, že z radov určitých ľudí bol záujem o obsadenie týchto pracovných miest. Tiež uvádzal, že konkrétne v Lesoch SR je zvyklosťou, že po každých nových parlamentných voľbách, keď dochádza k výmene vládnej garnitúry, na niektorých postoch dochádza k výmenám vedúcich pracovníkov bez toho, že by išlo o nejaké odborné, morálne alebo iné zlyhania týchto ľudí.

28. Svedok G. Y. H. pracoval v minulosti tiež v pozícii nadriadeného žalobcu v období od 1.10.2009 do 16.7.2010 a poznal spôsob a charakter, akým pristupuje k plneniu pracovných povinností navrhovateľ a nezaznamenal žiadne závažné negatívne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že neskôr, keď si médiách presnejšie v denníku SME prečítal článok vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorý ho opisoval ako človeka, ktorý netransparentným spôsobom zadával zákazky a boli tam aj ďalšie negatívne údaje, ktoré boli napísané priamo na osobu navrhovateľa, tak si o tom vytvoril svoju vlastnú mienku, pretože on sám obdobnú situáciu zažil na vlastnej koži, keď bol odvolaný zo svojej funkcie.

29. Svedkyňa Y. U. pracujúca u štátnych lesov, konkrétne na pracovisku odštepného závodu X. v pozícii hlavnej účtovníčky uvádzala, že od roku 2002 a na ich odštepnom závode vymenilo až deväť riaditeľov a v čase, keď bola vypočúvaná pred súdom, opäť mala konkrétnu informáciu, že od ďalšieho týždňa budú mať opäť nového riaditeľa. Svedkyňa uvádzala, že z jej pohľadu sa jej javil spôsob ukončenia práce navrhovateľa na odštepnom závode zo strany nadriadených ako neseriózný, keď ho porovnávala s predchádzajúcimi riaditeľmi v spôsobe jeho výkonu práce a podobne. Nezaznamenala žiadne negatívne poznatky z jeho činnosti. V médiách bola označená ako pracovníčka a priateľka navrhovateľa, pretože v čase, keď sa G. Q. stal riaditeľom odštepného závodu, tak si vytvoril určitý úzky pracovný tím, ktorý zdieľal jeho predstavy a názory na prácu, s ktorými úzko spolupracoval a z toho potom vznikli aj ďalšie nepravdivé informácie, ktoré sa dotýkali konkrétne jej osoby a aj vzťahu jej osoby a G. Q., ktoré vôbec nie sú opodstatnené a pravdivé.

30. Svedkyňa O. Q., bývalá pracovníčka odštepného závodu X., dostala výpoveď pre nadbytočnosť v čase, kedy navrhovateľ nebol riaditeľom a navrhovateľ sa voči nej pri hľadaní novej pracovnej pozície nie na odštepnom závode v X., ale na inom pracovisku lesnej správy, zachoval korektne a správal sa veľmi slušne a po prečítaní si správy v médiách o ňom neverila tomu, že by za taký krátky čas bolo možné, aby zmenila svoj názor na navrhovateľa.

31. Ďalší vypočutí svedkovia sa vyjadrovali k otázke možného zamestnania navrhovateľa v čase, keď hľadal pracovné uplatnenie a jednoznačne a otvorene sa vyjadrovali negatívne, správy o ňom aj napriek tomu, že ho predtým poznali ako čestného človeka, vytvorili v nich určité pochybnosti a nevedeli sa správne zorientovať v názoroch, ktoré si predtým utvorili a v kontexte so správami, ktoré boli zverejnené v médiách. Jednoducho sa dostali do určitých pochybností o žalobcovi.

32. Na daný spor súd aplikoval tieto zákonné ustanovenia:

Podľa čl. 19 ods.1, ods.2 a ods.3 Ústavy Slovenskej republiky (č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení):

- (1) Každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.
- (2) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
- (3) Každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa ust. § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa ust. § 13 ods.1,2 a 3 Obč. zák.:

- (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.
- (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
- (3) Výšku náhrady podľa ods.2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa Čl. 3 zák. č. 357/2004 Z.z.

- (1) Verejný funkcionár je na účely tohto ústavného zákona každý, kto vykonáva funkciu uvedenú v čl. 2 ods. 1. Na účely čl. 7 a 8 a na účely konania, ak sa porušili povinnosti podľa čl. 7 a 8, sa osoba, ktorá vykonávala verejnú funkciu, považuje za verejného funkcionára aj v období jedného roka odo dňa skončenia výkonu verejnej funkcie.
- (2) Verejný záujem na účely tohto zákona je taký záujem, ktorý prináša majetkový prospech alebo iný prospech všetkým občanom alebo mnohým občanom.

Podľa Čl. 2 ods. 1 písm. zc) zák. č. 357/2004 Z.z. tento ústavný zákon sa vzťahuje na funkcie riaditeľa štátneho podniku a členov dozornej rady štátneho podniku, ktorých do funkcie ustanovuje štát,

33. Právo na ochranu osobnosti fyzickej osoby a v jeho rámci na ochranu súkromia je jedným zo základných ľudských práv, zaručených a chránených v čl. 19, v čl. 22 Ústavy Slovenskej republiky a v cit. ustanoveniach §§ 11 a nasl. Obč. zák. Z hľadiska ochrany pred neoprávnenými zásahmi do tohto práva nie je podstatné, či takýto neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti bol vykonaný zavinene, úmyselne či nevedome. Z hľadiska posúdenia, či k takémuto neoprávnenému zásahu došlo alebo nie, rovnako nie je podstatné ani to, či skutočne vyvolal nepriaznivé následky vo sfére osobnostných práv dotknutej osoby. Predmetom práva na ochranu súkromia ako osobnostného práva je všeobecne ochrana vnútornej intímnej sféry života fyzickej osoby.

34. V prvom rade s prihliadnutím na postavenie žalobcu, do ktorého práv sa malo zasiahnuť v čase zásahu v postavení riaditeľa (vedúceho) OZ X., súd pristúpil k skúmaniu, či jeho osoba funkcia ktorú zastával v rozhodnom období spadá do pôsobnosti zák. č. 357/2004 Z.z. o ochrane verejného záujmu pri výkone funkcií verejných funkcionárov. Do osobnej pôsobnosti ústavného zákona č. 357/2004 Z.z. patria aj funkcie štatutárneho orgánu v spoločnostiach so stopercentnou majetkovou účasťou štátu. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka odštepným závodom rozumieme organizačnú zložku podniku zapísanú v obchodnom registri pod názvom odštepný závod. Štátny podnik je vo všeobecnosti charakterizovaný ako podnik, ktorý patrí štátu a je ním riadený. V rámci právnej úpravy v Slovenskej republike je štátny podnik právnickou osobou a jeho zriadenie je upravené zákonom č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku. Riaditeľ štátneho podniku je subjekt považovaný za štatutárny orgán štátneho podniku a súčasne riadi jeho činnosť. Výkon funkcie riaditeľa sa končí jeho úmrtím, vzdaním sa alebo odvolaním. Žalobca podľa výpisu z Obchodného registra (verejne dostupný register na stránke www.or.sk <<http://www.or.sk/>>) bol vedúcim žalovaného v rámci organizačnej zložky zriadenej žalovaným v rade 3) ako Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik Odštepný závod X. v období od 03.02.2007 do 27.08.2010. Z tejto funkcie bol žalobca odvolaný na základe rozhodnutia generálneho riaditeľa žalovaného v rade 3). K skončeniu pracovného pomeru však nedošlo zo strany žalovaného v

rade 3, ale v dôsledku rozhodnutia žalobcu, ktorý ukončil pracovný pomer dohodou a podľa názoru zo subjektívnych dôvodov sa vzdal svojho zamestnania. Súd s poukazom na ust. Čl. 2 ods. 1 písm. zc) zák. č. 357/2004 Z.z. považoval žalobcu v čase kedy plnil úlohy na poste riaditeľa OZ pre žalovaného v rade 3) a bol vymenovaný za vedúceho OZ X. za osobu na ktorú sa v širšom zmysle vzťahuje zákon č. 357/2004 Z.z. pretože pracoval ako riaditeľ vedúci štátneho organizačnej zložky štátneho podniku a teda osoba vykonávajúca prácu vo verejnom záujme podľa Čl. 3 ods. 2 tohto zákona.

35. Medzi stranami sporu nebolo sporné a súd toto mal preukázané z vykonaného dokazovania, že Tlačová agentúra SR vydala vo štvrtok 19.8.2010, webnoviny v správe z 30.7.2010, webnoviny zo dňa 23.8.2010 a ďalšie správy vydané spravodajskými portálmi žalovaných zo dňa 11.8.2010, v ktorých sa opakovali správy, ktoré sa dotýkali zverejnenia dôvodu odvolania žalobcu ako riaditeľa Lesov SR, odštepného závodu X.. V správe Tlačovej agentúry SR zo dňa 19.8.2010 sa uvádza: „S účinnosťou od 31.7.2010 bol poverený riadením odštepného závodu X. P. O.“ a ďalej sa uvádza: „Podľa slov L. dôvodom pre toto rozhodnutie bol výsledok kontroly, ktorý poukázal na hrubé porušovanie zákonov, Obchodného zákonník a vnútropodnikových smerníc, odhad spôsobených škôd sa pohybuje v desiatkach tisícoch eur a ich presná výška bude uverejnená v protokole o vykonaní kontroly“, informoval hovorca. „V deň, keď som bol poverený funkciou generálneho riaditeľa štátneho podniku Lesy SR, som vyhlásil nezmieriteľný boj s korupciou. Odvolanie riaditeľa X. odštepného závodu je vykročením k očisteniu podniku od nečestných a skorumpovaných manažérov“, povedal Q.. V ďalšej správe uverejnenej na portáli <<http://www.webnoviny.sk/>> z 23.8.2010 sa rozšírila správa o tvrdenie webnovín, že prípadný trestno-právny postih vedenie podniku zväží po presnom vyčíslení škôd. P. Q. pre agentúru SITA uviedol, že ho v piatok síce odvolali, ale nevie, na základe čoho, keďže ho s výsledkami žiadnej kontroly neoboznámili, nie je si vedomý žiadnych pochybení. „Myslím si, že moja práca bola vzorová, neverím, že moji nasledovníci dosiahnu také dobré výsledky ako ja.“ Q. pripomenul, že v deň svojho poverenia funkciou generálneho riaditeľa Lesov SR vyhlásil nezmieriteľný boj s korupciou a znovu bola zopakovaná správa, ktorá už bola v predchádzajúcich správach citovaná s tým, že dňa 11.8.2010 rovnako na webovom portáli bolo zopakované tvrdenie, že odhad spôsobených škôd sa pohybuje v desiatkach tisícoch eur, ktorých presná výška bude uverejnená v protokole o vykonaní kontroly, podľa toho, čo uviedol L.. Rovnako je zopakovaná správa vyjadrenia nastupujúceho riaditeľa Lesov SR, ktorý sa vyjadril, že vyhlásil nezmieriteľný boj s korupciou a odvolanie riaditeľa X. odštepného závodu je vykročením k očisteniu podniku od nečestných a skorumpovaných manažérov. Platnosťou od soboty poveril vedením odštepného závodu v X. P. O. a avizoval tiež, že s odvolaným riaditeľom ukončenia Lesy SR pracovný pomer. Uvedené správy sa opakovali na viacerých portáloch niekoľko dní a skutočnosti, ktoré sa uvádzali v týchto správach, vyplývajú z kópií, ktoré predložil navrhovateľ k žalobnému návrhu (na č.l. 7 až č.l. 21).

36. V konkrétnom prípade je podľa názoru súdu a ustálenej súdnej praxe v obdobných sporoch vždy nevyhnutné skúmať mieru tvrdeného porušenia základného práva na ochranu dobrej povesti žalobcu a to práve v kontexte so slobodou prejavu a s právom na informácie a so zreteľom na požiadavku proporcionality uplatňovania týchto práv. Ak k porušeniu základného práva na ochranu dobrej povesti došlo slovami, treba pri skúmaní primeranosti konkrétneho výroku v prvom rade odlíšiť, či sa jedná o skutkové tvrdenie alebo o hodnotiaci úsudok - kritiku. Z hľadiska pravdivosti skutkových tvrdení nie je nevyhnutné trvať na ich úplnej presnosti (čo by nebolo možné reálne) ale je postačujúce, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde. Ak má byť kritika prípustná, musí byť vecná, konkrétna a primeraná.

37. Vychádzajúc z vyššie uvedených citovaných ustanovení zákona a zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu zo strany žalovaného v zmysle cit. ust. § 11 Obč. zák. a nasl. v takom rozsahu, aby bolo možné vyhovieť čo i len v časti jeho žaloby, nedošlo. Žalobca v čase podania žaloby - vo svojom návrhu na začatie konania i v priebehu konania - tvrdil a preukazoval, že neoprávneným zásahom do práva na ochranu jeho osobnosti boli urážlivé a nepravdivé výroky žalovaného v rade 3), ktorými došlo k zníženiu dôstojnosti osoby žalobcu a keďže tieto tvrdenia boli prezentované v rámci tlačovej správy, utrpela žalobcova vážnosť v spoločnosti a žalobca takýmto správaním sa žalovaného utrpel ujmu v očiach verejnosti, v dôsledku čoho mal problém zamestnať sa. Žalovaný v rade 3) od počiatku uvádzal, že vychádzal z výsledkov kontroly, ktorá bola realizovaná v OZ X., ktorého bol žalobca riaditeľom (vedúcim). V rámci vykonaných kontrol boli jednoznačne konštatované pochybenia, ktoré s prihliadnutím k ich špecifikácii (v bode 13 a 14 odôvodnenia) reálne nemožno považovať za minimálne, či nepatrné a za nepravdivé. Hoc predtým zo strany žalovaného v rade 3) voči žalobcovi v rámci vykonaných

kontrol pochýbenia zistené neboli, vykonanými poslednými kontrolami na podnet nového generálneho riaditeľa, ktorý neodvolal všetkých jemu podriadených riaditeľov (zhodne tvrdené, že sa to robí pri výmene postu bežne v rámci zmeny politickej situácie), ale až na podklade vykonanej kontroly. Kontrola ako taká preukázala nedostatky, ktoré preto pričítal na vinu zodpovednej osobe - žalobcovi a z tohto dôvodu ho preto i odvolal. V danom prípade tak realizoval svoje právo žalovaný v rade 3 a v tom čase generálny riaditeľ prostredníctvom tlačovej správy o tom informoval verejnosť. V tomto prípade však súd poukazuje, že vyjadrenia samotného žalovaného v rade 3) (jeho štatutára) možno vo vzťahu k žalobcovi hodnotiť ako kritiku. Podávaním informácií či už vo virtuálnom (elektronicky) svete alebo prostredníctvom tlače je snaha novinárskej obce a nielen jej informovať verejnosť o veciach a záležitostiach verejného záujmu, pričom verejnosť na takéto informácie má právo. Vychádzajúc z informácií, ktoré mal žalovaný v rade 3) k dispozícii, ktoré boli v tomto spore preukázané z protokolov, sa javí súdu ako také vyjadrenie, ktoré smeruje kriticky vo vzťahu k hospodáreniu v OZ X. v dobe, kedy bol žalobca na čele tohto odštepného závodu ako dôvodné, keďže tieto výtky mali podklad v rámci vykonanej kontroly. Túto kritiku súd hodnotí ako na hranici primeranosti avšak bez toho, aby zasiahli do práv žalobcu. Žalobca v rámci postavenia, ktoré v tom čase zastával, musel znášať nielen pozitívne hodnotenie v nadväznosti na ním uvádzané výsledky hospodárenia, ale i negatívne v prípade zistenia nedostatkov. Vo vzťahu k narušeniu či už kontaktov s blízkou rodinou, kolegami, súd v spore poukazuje na to, že prevažná väčšina svedkov v spore vypočutých (s výnimkou rodinných príslušníkov) potvrdili, že poznajú žalobcu a tvrdenia publikované v rámci tlačových správ nepovažovali za pravdivé, svedok H. uviedol, že to nepovažoval za pravdu ale bulvár. Miera kritiky u žalobcu, ktorú musí tolerovať, je podstatne širšia vzhľadom na to, že vykonával funkciu v štátnom podniku ako i s prihliadnutím k výkonu svojej funkcie. Pokiaľ ide o rodinných príslušníkov žalobcu a hodnovernosť ich výpovedí je nutné uviesť to, že ich nemožno považovať za nedôveryhodných len pre príbuzenský vzťah so žalobcom avšak ako najbližšie osoby žalobcovi vnímali celú situáciu subjektívne, pocitovo ako ujmu a niečo, čo sa stalo ich veľmi blízkemu človeku či už ako manželovi, či otcovi. Súd v nadväznosti na okolnosti zverejnenia informácií poukazuje i na to, že vyváženosť zásahu závisí od toho, či existuje dostatočná skutková základňa pre napadnuté vyhlásenie, pretože dokonca aj hodnotiaci výrok bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu môže byť prehnaný (nález ÚS I. ÚS 408/2010 zo dňa 16.6.2011). V rozhodnutí NS ČR 30Cdo 3024/2011 sa dokonca uvádza, že súdna prax pripúšťa možnosť použitia kritiky aj relatívne ostrejšie výrazy, ktoré sprevádzajú výmenu polemických výrazov. Nemožno však zabudnúť na to, že takto použité výrazy sú vo svojej podstate koncentrovaným kritickým hodnotením osoby, voči ktorej sú namierené. Preto aj v takomto prípade je nevyhnutné, aby takéto hodnotenie malo svoj základ v príslušných objektívne existujúcich skutkových okolnostiach, pretože v opačnom prípade by išlo o neoprávnenú kritiku. Na podklade vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nedošlo k porušeniu práv žalobcu v nadväznosti na ust. § 11, § 13 a nasl. OZ a preto žalobu žalobcu i vo vzťahu k žalovanému v rade 3) zamietol.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj to, že strana konania, ktorá v konaní uspela, má podľa § 255 ods. 1 C.s.p. zásadné právo na to, aby sa jej nahradili všetky trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením svojho práva. Pokiaľ bola žaloba žalobcu voči žalovaným v rade 1, 2 (vo vzťahu k rozhodnutiu o zamietnutí žaloby voči žalovaným v rade 1 a 2 súd poukazuje na bod 3 a 4 odôvodnenia rozsudku) a týmto rozhodnutím i voči žalovanému v rade 3) zamietnutá v celom rozsahu, súd v danom prípade aplikoval ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%).

40. O výške trov konania (konkrétnej sume účelne vynaložených nákladov) po právoplatnosti rozsudku rozhodne samostatným uznesením poverený súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.